

L'EMPIRE DU SILENCE

Direcció: **Thierry Michel**

Països: Bèlgica i República del Congo (2021)

Fitxa tècnica

Guió Thierry Michel, Christine Pireaux **Música** Michel Duprez, Gwenaël Mario Grisi **Interpretació** Documental **Durada** 110 min **Gènere** Documental **Llengües** Anglès i francès, amb subtítols en català

Sinopsi

Un relat en profunditat de dos assassinats ocorreguts a la República Democràtica del Congo el març de 2017. (FilmAffinity)

Crítica

18/01/2022 - Thierry Michel reconstrueix gairebé 30 anys d'un drama que té lloc en un dels països més rics del món, amb una població de les més pobres

A principis dels anys 90, **Thierry Michel** es troba al Congo per gravar els conflictes que revolten Kinshasa. Aviat desenvolupa vers el Congo un interès de cineasta que dona lloc a una dotzena de pel·lícules, que exploren la història, la geografia, la indústria i la política d'aquest país tan vast com Europa; una veritable joia a cel obert amb recursos que són saquejats de manera incansable, decenni rere decenni. Allà, grava *Mobutu, rey de Zaire*, *Congo River*, *Katanga Business*, i el 2016, *L'homme qui répare les femmes: la colère d'Hippocrate*, pel·lícula on coneix un home que canviarà la seva visió del Congo: el **doctor Mukwege**.

Aquest darrer lluita perquè els actes violents contra les dones siguin reconeguts com crims de guerra, i ho aconsegueix. L'any 2018, rep el Premi Nobel de la Pau per la seva acció. Aquest company de ruta alertarà el cineasta. Si amb la primera pel·lícula van contribuir a donar veu a les víctimes, ara poden denunciar els botxins, coneguts per tothom, els noms dels quals circulen d'amagat. És hora que s'acabi la impunitat. En el seu nou documental, **L'empire du silence**, [...], Thierry Michel torna al Congo per alertar la comunitat internacional, i fer parlar les innombrables víctimes, que s'amaguen al cor del bosc. Per fer caure l'imperi del silenci.

La pel·lícula segueix el fil de la història, una història que tartamudeja i es repeteix. Una història que comença l'any 1994 com a conseqüència del conflicte a Rwanda, quan els genocides es refugien al Congo, es barregen amb la població civil desplaçada de l'altra banda de la frontera. Es desencadena la tragèdia congoleesa, una successió de matances que a poc a poc s'estenen per tot el país, amb files de refugiats, poblacions assetjades pels conflictes, al principi iniciats per potències estrangeres, i després perpetuades per rebels i militars congoleesos. La successió de matances i la complaença dels poders en funcions, siguin els que siguin, fan vertigen. La pel·lícula destaca la manera com els antics milicians criminals estan integrats a l'exèrcit; això també té un nom, el mestissatge. La corrupció i la indiferència estan instal·lades a nivell nacional.

Però la pel·lícula també s'esforça per treure a la llum la inèrcia de la comunitat internacional davant de l'horror. Al llarg dels anys, es succeeixen els testimonis. L'ONU ha posat en marxa una força especial encarregada de mantenir la pau, una apel·lació irònica quan es pren consciència de l'estat de guerra permanent en què viu el país. A aquesta impotència dels soldats de l'ONU se suma l'escàndol de l'informe Mapping, que enumera les matances i els noms dels criminals, però "es podreix en un calaix", en paraules del Doctor Mukwege.

L'empire du silence, un documental en primera persona, recorre el Congo en el temps i en l'espai, cartografia l'escena d'una tragèdia amb trets shakespearians, introduint els espectres i els fantotxes, i reivindica la impressió de les imatges; imatges d'arxiu reunides i recopilades pel director, que donen llum sobre l'inimaginable. La pel·lícula fa memòria i alimenta la rebel·lió per despertar les consciències i contribuir a posar fi al regne de la impunitat.

Aurore Engelen – Cineuropa